

Fizisko aktivitāšu paradumi ģimenē (empīrisks pētījums)

Inta Bula – Biteniece, *Latvian Academy of Sport Education*, Rasma Jansone, *Latvian Academy of Sport Education*,
Juris Grants, *Latvian Academy of Sport Education*

Kopsavilkums. Pētījuma mērķis ir noskaidrot vecāku, pirmsskolas pedagogu un topošo sporta pedagogu – studentu viedokļus par ģimenes fizisko aktivitāšu paradumiem, to veicinošiem un kavējošiem faktoriem.

Fiziskās aktivitātes jau kopš seniem laikiem tiek atzītas kā visefektīvākais komponents bērnu augšanas, attīstības un nobriešanas sekmēšanai. Fiziskā pasivitāte var būt galvenais riska faktors saslimšanai ar sirds un asinsvadu slimībām, kā arī būt par iemeslu aptaukošanās un paaugstināta asinsspiedienam. pat tikai mērenas intensitātes slodzes nodrošina pozitīvas izmaiņas veselības stāvoklī.

Fiziskās aktivitātes nepieciešamas bērniem kopā ar vecākiem, lai bērniem būtu iespēja gūt garīgu, emocionālu un fizisku atbalstu veidojot savu personību, bet vecākiem būtu iespēja labāk saprasties ar saviem bērniem un veidot pozitīvas savstarpējās attiecības ilgtermiņā.

Atslēgas vārdi: fizisko aktivitāšu paradumi, ģimene, vecāki, pirmsskolas pedagogi, studenti, indekss, viedoklis.

I. IEVADS

Fizisko aktivitāšu galvenie aspekti ģimenē ir šādi: fiziskā aktivitāte bērniem ir ģenētiski determinēti. Bērniem ir konkrētās domāšanas veids (pieaugušajiem dominē abstraktā domāšana). Bērniem ir novērojama vāja sakarība starp fiziskajām aktivitātēm un fizisko sagatavotību. Viņiem fiziskā aktivitāte ir periodiska, spontāna un ar gadījuma raksturu un rādītājs ir veiktais kustību apjoms stundās diennaktī. Bērnu fiziskās aktivitātes modelis ir atkarīgs no bērnu attīstības un spēju līmeņa. Viņi kļūst aktīvāki, ja ir attiecīga iespēja un attiecīgs atbalsts. Bērni parasti atsakās no fiziskajām aktivitātēm, ja neredz konkrētu nepieciešamību to darīt un nav spējīgi uz ilgstošām slodzēm bez atpūtas periodiem. Attiecīgajās situācijās bērni spēj realizēt relatīvi liela apjoma slodzes. Bērni nevar veikt augstas intensitātes slodzes.[1]

Lai izprastu ģimenes nozīmi skolēna snieguma veidošanā, uzmanība ir jāpievērš gan vecāku izglītības līmenim un nodarbinātības formai, gan ģimenes finansiālo un kultūras resursu pieejamībai, kā arī ģimenes raksturojumam. Amerikāņu sociologs Džeimss Kolimens (James Colman) tomēr uzskata, ka tikai ar cilvēkkapitālu (vecāku izglītība) un ekonomisko kapitālu (vecāku ienākumi) neaprobežojas ģimenes apstākļu ietekme uz bērna sniegumu. Viņaprāt, arī sociālais kapitāls – vecāku un bērnu savstarpējās attiecības, vecāku izvēlētais audzināšanas stils un vecāku iesaistīšanās

pakāpe bērnu izglītības ieguves procesā – ietekmē skolēnu sniegumu un personības veidošanos. Vecāku attieksme, viņu līdzdalība mācīšanās procesā ietekmē bērnu vēlmi izglītoties, viņu izaugsmes iespējas un sasniegumus. Bērni, kuru vecāki kontrolē aktivitātes un tajā pašā laikā sniedz emocionālu atbalstu un iedrošina pieņemt patstāvīgus lēmumus, ir mazāk uzvedības problēmu risks. Savukārt, ja saskarsme starp vecākiem un bērniem ir apgrūtināta, bērniem ir grūtāk pieņemt vecākiem pieejamos resursus un tas negatīvi ietekmē izglītības ieguves procesu un personības veidošanos. [2,3]

Ja netiks ļauts bērniem dienā kustēties vismaz 3 – 4 stundas, tad bērni skolā nespēs koncentrēt uzmanību un mācīties.

Tomēr kā liecina pētījuma dati no tirgus un sabiedriskās domas pētījuma centra „SKDS” (2007. gada decembris), par „Latvijas iedzīvotāju sportošanas paradumiem”, tad var redzēt, ka 49% no aptaujātajiem iedzīvotājiem nenodarbojas ar fiziskām aktivitātēm un kā galveno iemeslu min „nepietiek laiks” un „nav nepieciešams nodarboties ar fiziskajām aktivitātēm”. Otrais iemesls liecina par to, ka cilvēki nav pietiekami izglītoti fizisko aktivitāšu nepieciešamības jomā. Vēl kritiskāka situācija ir ģimeņu sportošanas paradumos – tikai 17% respondentu fiziskajās aktivitātēs iesaista un nodarbojas kopā ar ģimeni. Tas nozīmē, ka ir nepieciešamas sistemātiskums un tradīcijas, tad veidosies motivācija nodarboties ar fiziskajām aktivitātēm. Tradīcijas tiek veidotas ģimenē. [4]

Fiziskās aktivitātes jau kopš seniem laikiem tiek atzītas kā visefektīvākais komponents bērnu augšanas, attīstības un nobriešanas sekmēšanai. Fiziskā pasivitāte var būt galvenais riska faktors saslimšanai ar sirds un asinsvadu slimībām, kā arī būt par iemeslu aptaukošanās un paaugstināta asinsspiedienam. pat tikai mērenas intensitātes slodzes nodrošina pozitīvas izmaiņas veselības stāvoklī.

Pamatojoties uz bērna attīstības pedagoģiskajām, psiholoģiskajām un bioloģiskajām attīstības īpatnībām, fizisko aktivitāšu pamats ir ģimeņu sports.

Sporta likumā sports definēts — visu veidu individuālas vai organizētas aktivitātes fiziskās un garīgās veselības saglabāšanai un uzlabošanai, kā arī panākumu gūšanai sporta sacensībās.(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.01.2004., 26.10.2006. un 14.05.2009. likumu, kas stājas spēkā 17.06.2009. Grozījumi 1.punktā stājas spēkā 01.08.2009.) [5]

Fiziskās aktivitātes nepieciešamās bērniem kopā ar vecākiem, lai bērniem būtu iespēja gūt garīgu, emocionālu un fizisku atbalstu veidojot savu personību, bet vecākiem būtu iespēja labāk saprasties ar saviem bērniem un veidot pozitīvas savstarpējās attiecības ilgtermiņā.[1,6]

II. PĒTĪJUMA MĒRĶIS

Noskaidrot vecāku, pirmsskolas pedagogu un topošo sporta pedagogu – studentu viedokļus par ģimenes fizisko aktivitāšu paradumiem, to veicinošiem un kavējošiem faktoriem.

III. PĒTĪJUMA METODES

Pētījumā piedalījās vecāki (n=211) no Rīgas, Kuldīgas, Rēzeknes, Lielvārdes, kuri piedalījās Latvijas ģimeņu sporta festivālā. Pirmsskolas pedagogi (n=189) no Rīgas, Saldus, Valmieras. Latvijas sporta pedagogijas pilna un nepilna laika 2., 3., 4., studiju gada studenti (n=321). Pēc studiju kursa pirmsskolas sporta didaktika.

Anketēšanā tika iegūti dati par sportošanas paradumiem ģimenē un zināšanām par fizisko aktivitāšu nepieciešamībā pirmsskolas vecuma bērniem. Tajā ir ietverti 26 jautājumi ar atbilžu variantiem (5 pakāpju atbildes pēc Likerta skalas). Jautājumi ir par katra personīgajām fiziskajām aktivitātēm, par ģimenes fiziskajām aktivitātēm. Tika noskaidrots studentu viedoklis par iegūtajām zināšanām pirmsskolas sporta didaktikas studiju kursā.

Anketas jautājumi tika sadalīti pēc nozīmes un izveidoti indeksi, kas attiecās uz visām respondentu grupām – vecākiem, pirmsskolas pedagogiem un studentiem. Praksē indeksi ir izplatītākie statistiskie rādītāji. Ar tiem raksturo atsevišķu rādītāju izaugsmi un salīdzinājumu. Indekss (lat. Index – rādītājs, saraksts) – rādītājs, saraksts kādai nosaukumu, vārdu u.tml. kopai. (Goša Z. 2004)

1. Attieksmes indekss – katra paša personīgā attieksme pret fiziskajām aktivitātēm.
2. Darbības indekss – ģimenes iesaistīšana fiziskajās aktivitātēs.
3. Viedokļa indekss – par fizisko aktivitāšu nozīmi bērna attīstībā.

Vēl papildus tika izveidots studentu viedokļa indekss par iegūtajām zināšanām fizisko aktivitāšu nozīme bērna attīstībā, bet vecākiem – atbalsta un līdzdalības indekss.

Apkopotie dati tika apstrādāti SPSS programmatūras 16 versijā.

IV. REZULTĀTI UN DISKUSIJA

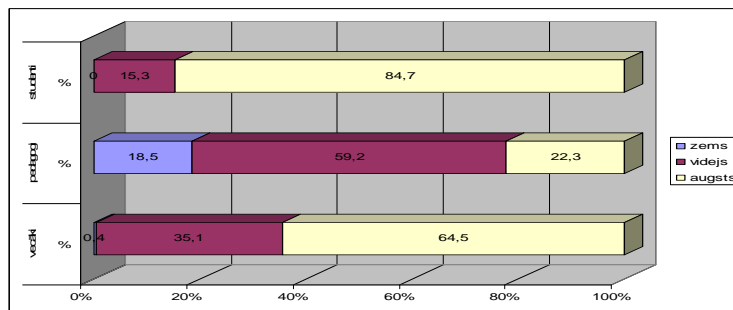
Par problēmu, kad bērniem ir grūtības skolā gan mācīties, gan socializēties sabiedrībā, paust savas emocijas, vairāki zinātnieki ir izteikuši pieņēmumus, ka tā veidojas jau pirmsskolas periodā – trūkst uzmanības no vecākiem, nav apgūtas pamatkustības, kas tālāk sekmē bērna attīstību. Tika noskaidrota kāda ir vecākiem, pirmsskolas pedagogiem attieksme, darbība, līdzdalība un viedokļi par fizisko aktivitāšu nepieciešamību, ģimenes iesaistīšanu fiziskajās aktivitātes. Noskaidrota izpratne par fiziskās aktivitātes ģimenē lomu, pirmsskolas vecuma bērniem nākotnē, kā arī tika aptaujāti topošie pirmsskolas sporta speciālisti – Latvijas Sporta pedagogijas studenti.

Apskatot iegūtos datus var redzēt, ka no 211 vecākiem 136 jeb 64,5%, tāpat kā studentiem no 321 respondenta 272 jeb 84,7% attieksmes indekss ir augsts. Tas nozīmē, ka gan vecāki, gan studenti atbalsta veselīgu dzīvesveidu un nodarbojas ar fiziskajām aktivitātēm.

Lielākajai daļai pirmsskolas pedagogu 59,2% attieksmes indekss ir vidējs, tikai 22,3% tas ir augsts, bet 18,5% pirmsskolas pedagogu attieksmes līmenis ir zems. Tas ir saistīts ar to, ka pirmsskolas pedagogi ir sievietes, kuras kā primāro uzskata ģimenes – bērnu un vīra labklājību. Nodrošinot ģimenes vidi – kopjot māju, gatavojot ēst, un šo pirmsskolas pedagogu vidējo vecumu, kas ir 43 gadi. Nosacīti var uzskatīt par mazāk aktīviem cilvēkiem, jo 18.5 % respondentu attieksmes indekss ir zems.

Studentu augstais attieksmes indekss ir skaidrojams ar to, ka Latvijas Sporta pedagogijas akadēmijā 50% ir praktiskās nodarbības, kā arī studenti ir vecumā no 18 – 25 gadiem – aktīvi sociālais vecums.

Kopumā apskatot sabiedrības attieksmi pret fiziskajām aktivitātēm (1.attēls) ir vidēja ar tendenci pieaugt.

1. att. Attieksmes indekss.

Iepriekš apskatītie dati par vecāku un pedagogu attieksmi pret fiziskajām aktivitātēm nesakrīt ar viņu darbību.

Tā kā ģimenes sports ir skatāms kopveselumā no vecāku un bērnu, tas ir ģimenes un pirmsskolas pedagoga, kurš aktīvi sadarbojas ar ģimeni, pirmsskolas pedagogs ir kā iedrošinātājs

un zināmā mērā arī organizētājs – padomdevējs ģimenes sportā.

Ja vecākiem pašiem ir pozitīva un vidēji augsta attieksme pret fiziskajām aktivitātēm, tad viņu darbība iesaistīt savus ģimenes locekļus fiziskajās aktivitātēs ir novērtējama ar vidēju

darbības indeksu, kam ir tendence pāriet uz zemu darbības indeksu. Vidējs indekss 78,7% respondentu. Zems darbības indekss ir 11,4% aptaujāto vecāku.

To iespējams skaidrot ar to, ka vecāki ir aizņemti vai neieinteresēti nodarboties ar saviem bērniem. Šeit varētu būt dažādi faktori, kāpēc viņi ir neieinteresēti – trūkst zināšanas un nav praktiskas pieredzes darboties ar tik maziem bērniem, vecāki ir piekusuši pēc darba, kā arī vecāku mīts – mans bērns jau pats par sevi ir aktīvs un viņam jānākas būt patstāvīgam – tas ir atrast nodarbošanos pašam.

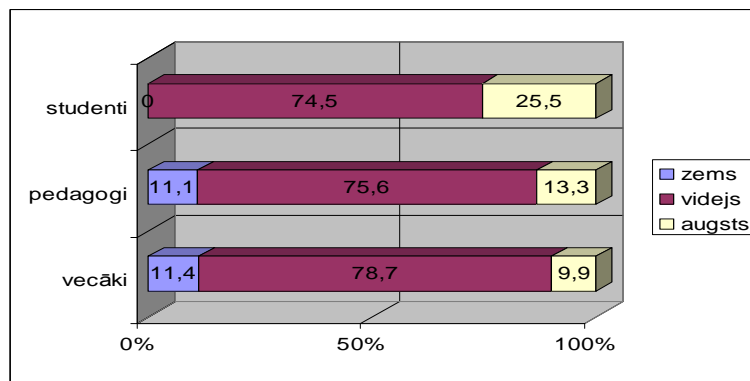
Pirmsskolas pedagogu uzdevums ir kopā ar vecākiem palīdzēt bērniem attīstīties, tas nozīmē, ka viņu darbība vecāku motivēšana, ģimeņu sporta dienu organizēšana ir ļoti svarīga.

78,7% pirmsskolas pedagogiem darbības indekss ir vidējs. Tas liecina, ka lielākā daļa pirmsskolas pedagogi neskatoties uz vecāku aizņemtību un neieinteresētību, tomēr sadarbojas ar vecākiem. Tomēr 11,1% pirmsskolas pedagogiem ir zems

darbības indekss. Tas lielākoties saistīts ar pirmsskolas pedagogu lielo noslogojumu (1,5 – 2 slodzes), kā arī daļa pirmsskolas pedagogiem ir tikai virspusējas zināšanas par sporta nodarbību saturu, uzbūvi un konkrēto vingrinājumu nozīmi bērna attīstībā, jo sporta nodarbības pirmsskolas izglītības iestādē vada sporta skolotājs. Neskatoties uz to 13,3% pirmsskolas pedagogiem ir augsts darbības indekss – strādā ar vecākiem šajā nozarē, kā arī organizē sporta un ģimeņu sporta svētkus bērniem kopā ar vecākiem.

Savukārt studentiem darbības indekss ir vidējs 74,5% ar tendenci pieaugt 25,5%. Šeit rodama sakarība ar to, ka studentu attieksmes indekss ir augsts un tādēļ arī darbības indekss ir tādā pašā līmenī.

Iespējams arī tas, ka studenti par savu ģimeni uzskata nevis tēvu un māti, bet jau paši ir izveidojuši savu ģimeni vai dzīvo kopā ar draudzeni vai draugu, kuri ir aktīvi un tādēļ iesaistīt fiziskajās aktivitātēs savu „ģimeni” nav grūti.

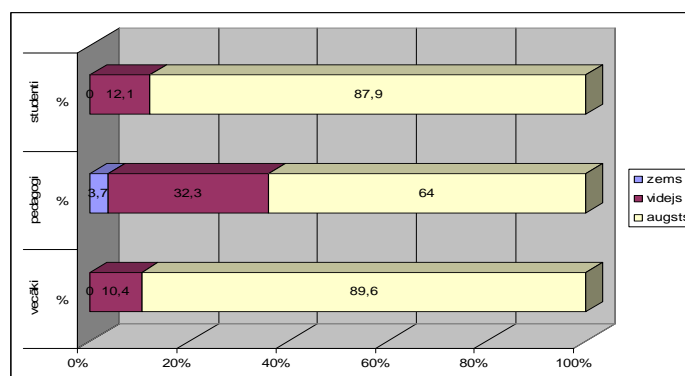
2. att. Darbības indekss.

Būtiski ir noskaidrot vai vecākiem, pirmsskolas pedagogiem un studentiem ir individuālā izpratne, attieksmē balstīts skatījums, uzskats un nostāja par fizisko aktivitāšu nozīmību un nepieciešamību bērnu attīstībā, kā arī ilgtermiņā bērnu motivācijas sekmēšanu nodarboties ar fiziskajām aktivitātēm un sportu.

Kā liecina iegūtie dati, tad viedokļa indekss par fizisko aktivitāšu nozīmi bērna attīstībā, var vērtēt kā augstu, 89,6% vecākiem, 87,9% studentiem un 64% pirmsskolas pedagogiem viedokļa indekss ir augsts. Vidējs viedokļa indekss ir 10,4%

vecāku, 32,3% pirmsskolas pedagogiem un 12,1% studentiem. Tikai 3,7% pirmsskolas pedagogiem ir zems viedokļa indekss.

Vidējs un zems indeksa pirmsskolas izglītības pedagogiem liecina par to, ka profesionālajās studijās netiek pievērsta pietiekama uzmanība fiziskajām aktivitātēm un to nozīmībai bērna attīstībā. Tādēļ ir būtiski pārskatīt un pilnveidot profesionālās studiju programmas, kas saistītas ar pirmsskolas vecuma bērnu fizisko, garīgo un intelektuālo attīstību kopveselumā. (3. attēls)

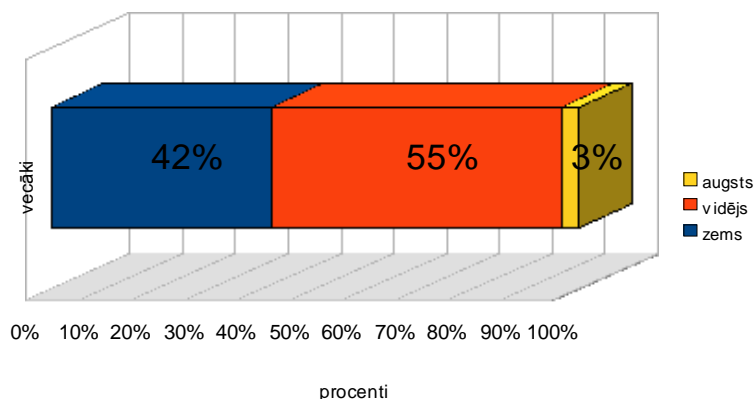

3. att. Viedokļa indekss.

To, ka vecākiem ir vidējs un augsts attieksmes, darbības un viedokļa indekss, liela nozīme ir to, vai vecāki atbalsta un līdzdarbojas fiziskajās aktivitātēs, kas saistītas ar bērniem un to nozīmi bērna attīstībā. Kā liecina iegūtie dati par vecāku atbalstu un līdzdalību, tad var redzēt, ka 41,7% vecāku atbalsta un līdzdalības indekss ir zems. Tas saistīts ar vecāku aizņemību, vecāku nepietiekamu informētību par fizisko

aktivitāšu nozīmību bērna attīstībā, kā arī trūkst informācijas (palīg līdzekļi) par iespējamām fiziskajām aktivitātēm, ko darīt ar bērniem vecumā no 0 līdz 7 gadiem.

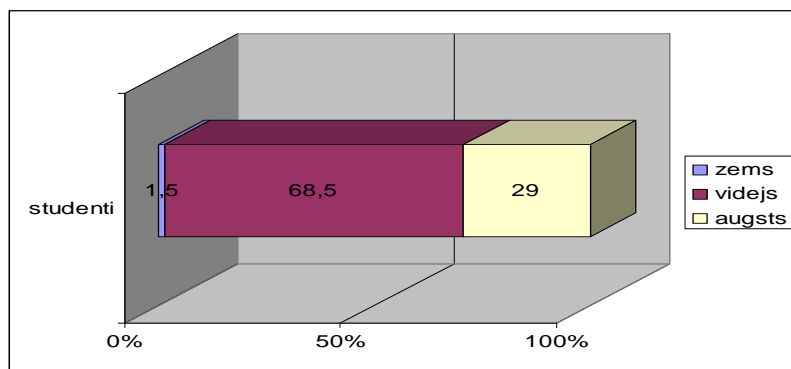
55% vecākiem atbalsta un līdzdalības indekss ir vidējs, tas nozīmē, ka vecāki tomēr cenšas līdzdarboties bērnu fiziskajās aktivitātēs. Un tikai 3% vecāku ir augsts atbalsta un līdzdalības indekss. (4. attēls)

4. att. Vecāku atbalsta un līdzdalības indekss.

Tā kā pirmsskolas pedagogu viedokļi norādīja, ka profesionālajās studiju programmās nav pietiekami akcentētas fizisko aktivitāšu nozīme bērna attīstībā, tādēļ ir vajadzība

noteikt studentu viedokļu indekss par iegūtajām zināšanām profesionālajās studijās LSPA. (5. attēls)

6. att. Studentu viedokļa indekss par iegūtajām zināšanām.

Analizējot datus var secināt, ka 68,5% aptaujāto studentu ir vidējs zināšanu indekss, 29% šis indekss ir augsts un tikai 1,5% zināšanu indekss ir zems.

Vidējs un augsts indekss skaidrojams ar to, ka tika aptaujāti arī 4. un 3. studiju gada studenti, kuri ir bijuši arī skolas praksē un guvuši zināšanas, prasmes un iemaņas darbā ar bērniem.

V. SECINĀJUMI

Apkopojot datus no vecāku, pirmsskolas pedagogu un studentu viedokļiem par to, ko sportošana ģimenē dos bērna attīstībai kopveselumā un kāpēc Latvijā netiek rīkoti vai tiek rīkoti reti ģimeņu sporta pasākumi un neveidojās tradīcijas ģimeņu sportā, nav pēctecības, tika iegūti šādi rezultāti. (1. tabula)

1. TABULA

VECĀKU, PIRMSSKOLAS PEDAGOGU, STUDENTU VIEDOKĻI PAR KĀVĒJOŠAJIEM FAKTORIEM FIZISKO AKTIVITĀŠU PARADUMIEM ĢIMENĒ

	Nav kas organizē		Nav zināšanas par fizisko aktivitāšu nozīmību bērna attīstībā/ pasākumu rīkošanu		Nav savstarpējas sadarbības starp vecākiem, pirmsskolas pedagogiem un pasākuma organizētājiem	
	Skaitis	Procenti	Skaitis	Procenti	Skaitis	Procenti
Vecāki (n+=211)	154	73	187	88,6	200	94,8
Pirmskolas pedagogi (n=189)	178	94,2	96	50,8	87	46
Studenti (n=321)	260	81	247	77	311	96,8

Kā vienu no galvenajām kavēšanas faktoriem 73% vecāki, 94,2% pirmsskolas pedagogi un 81% studenti min – nav, kas organizē šādus pasākumus. Kā otro kavējošo faktoru 77% studenti min zināšanu un prasmju trūkumu, kā arī nav pieredzes pasākumu organizēšanā. Līdzīgu zināšanu trūkumu pasākumu organizēšanā un vadīšanā min 50,8% pirmsskolas pedagogi, bet 88,6% vecāki min to, ka trūkst informācijas un zināšanas par fizisko aktivitāšu nozīmi un konkrētiem piemēriem, kādas fiziskās aktivitātes organizēt saviem bērniem vecumā no 0 – 7 gadiem.

Trešais kavējošais faktors, ko minēja visas aptaujāto respondentu grupas ir savstarpējais sadarbības trūkums starp vecākiem, pirmsskolas pedagogiem un sporta pasākumu organizētājiem (topošajiem sporta pedagogiem – studentiem). Šādu kavējošo iemeslu min 94,8% vecāki, 46% pirmsskolas pedagogi un 96,8% studenti.

Veiktie pētījumi veido teorētisko un praktisko pamatu ģimeņu sporta modeļa izveidei.

LITERATŪRAS SARAKSTS

1. **Jansone, R. Krauksts, V.** *Sporta izglītība skolā.* R.: RaKa, 2005, 24. – 27.lpp.

2. **Coleman, J.** Social Capital in the Creation of Human Capital. *American Journal of Sociology.* 1988, vol 94, p.100-101
3. **Piech, K.** *Promocija rodzinnej aktywnosci ruchowej.* Warszawa: lat AWF, Biala Podlaska, 2004. 165 p.
4. *Latvijas iedzīvotāju sportošanas paradumi. Latvijas iedzīvotāju aptaujas rezultāti 2007.gada decembris.* Tīrgus un sabiedriskās domas pētījumu centrs SKDS. R.: 2007. 32lpp.
5. Sporta likums.[tiešsaiste]. *Latvijas Vēstnesis*, nr.165, 13.11.2002. Pieejams: <http://www.likumi.lv/doc.php?id=68294&from=off>
6. **Vecvagare, A.** *Ceļvedis pieaugušajiem pa bērības zemi.* R.: Zvaigzne ABC, 2005. 169 lpp.

Inta Bula – Biteniece. Mg. paed. (year 2002, Latvian Academy of Sport Education). Lecturer, Latvian Academy of Sport Education, 333 Brīvības Street , Riga, Latvia, LV – 1006, phone: + 371 67543430, +371 29455837, e – mail: inta.b@inbox.lv

Rasma Jansone. Dr. paed., (year 1984, Leningrad Physical Education institute). Professor, Latvian Academy of Sport Education, 33 Brīvības Street , Riga, Latvia, LV – 1006, phone: + 371 67543430, e – mail: rasma_jansone@inbox.lv

Juris Grants. Dr. paed. (year 1992, Latvian Academy of Sport Education). Professor, Vice Rector, Latvian Academy of Sport Education, 333 Brīvības Street , Riga, Latvia, LV – 1006, phone: +371 67543412, e-mail: Juris.Grants@lspa.lv

Inta Bula – Biteniece, Rasma Jansone, Juris Grants. Habits of Physical Activities in Families (Empirical Investigation)

The aim of the research Find out the opinion of parents, pre-school pedagogues and students-future Physical education pedagogues about the habits of family physical activities, the factors promoting and hindering them.

Physical activities have long ago been considered as one of the most effective components in the promotion of children upbringing, developing and maturing. Physical passivity can be main risk in getting ill with cardiovascular illnesses, as well as can be the cause of gaining excess weight, increasing blood pressure. Even low intensity physical loads secure positive changes in health condition.

The children need to perform physical activities together with parents, so that the children have an opportunity to get mental, emotional and physical support in forming their personality, but the parents need physical activities in order to improve communication with children and form long-term positive mutual relations. As the main hindering factors, the habits of family physical activities are: there is no one to organize them. Students mention lack of knowledge and skills, as well as experience in organizing sport events. Similarly lack of knowledge and skills in organizing sport events mention pre-school pedagogues, but out that they lack information and knowledge about the importance of physical activities and concrete examples about what physical activities could they organize for 0-7 year old children. All groups of respondents mention lack of cooperation between parents, pre-school pedagogues and sport event organizers (students: future pedagogues of physical education).

Инта Була-Битенiece, Расма Янсоне, Юрис Грантс. Показатели физической активности в семье (эмперическое исследование)

Цель исследования – определить мнение родителей, педагога дошкольного образования и будущего спортивного педагога (студента) о показателях семейной физической активности, о факторах содействующим и тормозящим эту активность. Физическая активность с древних времён признана самым эффективным компонентом роста развития и возмужания(взрoсления) детей. Физически пассивный образ жизни может быть главным фактором риска заболеваний сердечно-сосудистой системы, причиной ожирения и повышенного кровяного давления. Даже очень умеренная физическая нагрузка обеспечивает позитивные изменения в состоянии здоровья. Физическая активность необходима детям именно вместе с родителями, чтобы одновременно с подвижными упражнениями, играми они получали духовную, эмоциональную и физическую поддержку со стороны родителей, развивая себя как личность. В тоже время у родителей появляться возможность лучше понять своих детей и выстраивать с ними позитивные отношения в долгосрочной перспективе. Одним из отрицательных факторов данного действия - отсутствие организаций и организаторов таких мероприятий. Студенты дополнительно упоминают об отсутствии знаний и умений организовывать такие мероприятия. Похожие суждения и в среде педагогов дошкольного образования. Родители со своей стороны настаивают на отсутствии информации и знаний , о пользе физической активности и конкретных примеров как надо организовывать, где участвовать со своими детьми в возрасте от 0-7 лет.

Еще один тормозящий фактор, который упомянули опрошенные группы респондентов - недостаток взаимосоотрудничества между родителями, педагогами дошкольного образования и организаторами спортивных мероприятий (будущие спортивные педагоги -студенты).